

VINDECÂND BOLNAVII

T.L. Osborn

Trei întrebări despre țepușul lui Pavel

Și ca să nu mă umflu de mândrie, din pricina strălucirii acestor descoperiri, mi-a fost pus un țepuș în carne, un sol al lui Satan, ca să mă pălmuiască, și să mă împiedice să mă îngâmf.

De trei ori L-am rugat pe Domnul să mi-l ia.

Și El mi-a zis: "Harul Meu îți este de ajuns; căci puterea Mea în slăbiciune este făcută desăvârșită." Deci mă voi lăuda mult mai bucuros cu slăbiciunile mele, pentru ca puterea lui Cristos să rămână în mine. (2 Cor. 12:7-9)

Învățătura larg răspândită că Dumnezeu este Autorul bolii și că El vrea ca unii dintre cei mai credincioși copii ai Săi să rămână bolnavi și să-l glorifice dând dovadă de tărie și răbdare, fără îndoială a dus la ideea că Pavel avea o boală pe care Dumnezeu a refuzat să o vindece.

Mii de oameni valoroși au suferit inutil din cauza bolilor ani de zile, încredințați că Îi fac plăcere lui Dumnezeu, presupunând că El i-a cerut lui Pavel să sufere de o anumită boală.

Pentru a înțelege acest lucru, să vedem ce spune Biblia despre „țepușul în carne” și anume: 1) ce era „țepușul”, 2) ce trebuia să facă și 3) de ce i-a fost trimis lui Pavel.

1) Expresia „țepuș în carne” a fost folosită în Vechiul și în Noul Testament fără excepție ca o ilustrație. Niciodată în Biblie această figură de stil nu are sensul de boală. La fiecare menționare în Biblie, se specifică foarte clar ce este „țepușul în carne”.

În textele din Numeri 33:35 și din Iosua 23:13, expresia „țepuș în carne” se referă la canaaniți, națiunile păgâne din Canaan. În ambele cazuri, Biblia specifică clar că e vorba de persoane. Pavel spune ce anume era acest „țepuș” – „un sol al lui Satan”. Cuvântul „sol” este traducerea termenului grecesc „angelos,” care înseamnă „înger, mesager.” În toate cele 181 de cazuri când se folosește cuvântul „angelos” se face referire la **o persoană și nu la un lucru.**

2) Pavel nu ne spune doar cine era „țepușul”, „un sol al lui Satan,” ci și ce venise să facă: „să îl pălmuiască”. Urmăriți întrebuintărea cuvântului în Matei 26:67, Marcu 14:65, 1 Cor. 4:11, 1 Petru 2:20. În nici unul dintre aceste cazuri nu se referea la boală. Acest „mesager” a fost trimis să-l lovească, să-i dea lovitură după lovitură acestui om credincios al lui Dumnezeu. Scriptura nu menționează boala în lista loviturilor din viața lui Pavel. Imediat după întoarcerea lui Pavel, Dumnezeu l-a trimis pe Anania la Pavel cu mesajul: „îi voi arăta tot ce trebuie să sufere pentru Numele Meu” (Fapte 9:16) care s-a materializat astfel:

- iudeii s-au sfătuit să-l omoare (Fapte 9:23)
- a fost împiedicat să li se alăture credincioșilor (Fapte 9:26)
- împotrivire din partea diavolului (Fapte 13:6-13)
- împotrivire din partea iudeilor care întărâtau mulțimea (Fapte 13:44-49)
- izgonit din Antiohia (Fapte 13:50)
- atacat de mulțime și izgonit din Iconia (Fapte 14:1-5)
- bătut și întemnițat în Filipi (Fapte 16:12-40)
- atacat de mulțime și alungat din Berea (Fapte 17:10-14)
- atacat în Corint (Fapte 18:1-23)
- atacat în Efes (Fapte 19:23-41)
- i s-au întins curse de către iudei (Fapte 20:3)
- atacat de iudei, dus la judecată de cinci ori și multe alte încercări

În afara reproșurilor, lipsurilor, persecuțiilor și pericolelor menționate în 2 Cor. 12, în capitolul 6 din aceeași scrisoare, el menționează bătăile, întemnițările, răskoalele, ocară, vorbirea de rău, frații mincinoși. În capitolul 11 el spune: „De cinci ori am căpătat de la Iudei patruzeci de lovături fără una; de trei ori am fost bătut cu nuiele; odată am fost împrôșcat cu pietre; de trei ori s-a sfărâmat corabia cu mine; o noapte și o zi am fost în adâncul mării. Deseori am fost în călătorii, în primejdii pe râuri, în primejdii din partea tâlharilor, în primejdii din partea celor din neamul meu, în primejdii din partea păgânilor, în primejdii în cetăți, în primejdii în pustie, în primejdii pe mare, în primejdii între frații mincinoși. În osteneli și necazuri, în priveghiuri adesea, în foame și sete, în posturi adesea, în frig și lipsă de îmbrăcăminte!” (2 Cor. 11:24-27)

Cine dacă nu îngerul lui Satan poate fi responsabil pentru toate aceste suferințe?

3) De ce a fost trimis solul lui Satan să-l pălmuiască pe Pavel? Răspuns: „și ca să nu mă umflu de mândrie din pricina strălucirii acestor descoperiri...”

Cred că nu poți pretinde că boala ta este un „țepuș” ca cel al lui Pavel, decât dacă ai primit din abundență revelații pline de strălucire și e nevoie să fii împiedicat să te umfli de mândrie. Dacă ceri „țepușul,” atunci trebuie să te supui întregii învățături descoperite în toate celelalte versete despre „țepușul” lui Pavel; el s-a bucurat în tot ce a suferit din cauza mesagerului lui Satan, iar dacă el era bolnav și tu suferi ca și el din cauza bolii, de ce nu te bucuri de boala ta, în loc să încerci să scapi de ea? Dacă cineva se mândrește cu „țepușul” său, n-ar trebui să meargă la cel mai bun chirurg să i-l îndepărteze.

Ne vom îndrepta atenția acum spre pasajele biblice considerate a fi demonstrația faptului că „țepușul” lui Pavel era un fel de boală, folosind Concordanța Exhaustivă a Dr. James Strong.

a) „Deci mă voi lăuda mult mai bucuros cu **slăbiciunile** mele...De aceea simt plăcere în **slăbiciuni**...” (2 Cor. 12:9-10)

„Dimpotrivă, știți că în **neputința** trupului v-am propovăduit Evanghelia pentru întâia dată”. (Gal. 4:13)

„Eu însumi când am venit în mijlocul vostru am fost **slab**, fricos și plin de cutremur”(1 Cor. 2:3)

„... când este de față el însuși este **moale**...” (2 Cor. 10:10)

„Harul Meu îți este de ajuns, căci **puterea** Mea în **slăbiciune** este făcută desăvârșită.” (2 Cor. 12:9)

Termenul grecesc tradus în românește „slăbiciune,” mai este utilizat de Pavel și în Romani 8:26 „Și tot astfel și Duhul ne ajută în **slăbiciunea** noastră, căci nu știm cum să ne rugăm. Dar însuși Duhul mijlocește pentru noi cu suspine negrăite”. Este același cuvânt care apare și în Evrei 11:34, când se vorbește despre prorocii care s-au întărit și au devenit viteji puternici. În 2 Cor. 13:4 se vorbește despre răstignirea lui Cristos: „În adevăr El a fost răstignit prin **slăbiciune**; dar trăiește prin **puterea** lui Dumnezeu”.

Aceste cuvinte traduse „neputință” și „slăbiciune,” cu referire la viața lui Pavel nu înseamnă boală sau afecțiune a ochilor.

În următoarele versete, cuvântul „slăbiciune” este în antiteză cu termenul „putere” sau „puternic,” fără a face aluzie la slăbiciunea datorată unei boli (Rom. 4:19, 8:3, 14:2, 21; 1 Cor. 8:9; 9:22, 15:43; 2 Cor. 13:4, Evr. 5:2, 7:28).

Când Pavel vorbește despre slăbiciunea sa înaintea Bisericii, el își exprimă dependența totală de Duhul și de puterea lui Dumnezeu, „pentru ca credința voastră să fie întemeiată nu pe înțelepciunea oamenilor, ci pe **puterea** lui Dumnezeu”.

b) „Și n-ați arătat nici dispreț, nici dezgust față de ceea ce era o **ispită** pentru voi în trupul meu...” (Gal 4:14).

Cuvântul „ispită” (care este interpretat ca însemnând un fel de boală) este tradus din același termen grecesc folosit atunci când se vorbește despre ispitirea lui Isus în pustiu de către Satan „După ce l-a **ispitit** în toate felurile, diavolul a plecat de la El, până la o vreme” (Luca 4:13). Același termen mai este utilizat și de Domnul Isus atunci când le spune ucenicilor: „Rugați-vă ca să

nu cădeți în *ispită*” (Luca 22:40). În nici unul dintre aceste cazuri cuvântul „ispită” nu se referă la vreun fel de boală.

c) „*Uitați-vă cu ce slove mari v-am scris cu însăși mâna mea*” (Gal 6:11).

Ni s-a spus ca Pavel era aproape orb și de aceea a trebuit să scrie cu litere mari, dar să luăm aminte la următoarele adevăruri:

Mai întâi, cuvântul tradus în românește „**slove**” folosit de Pavel în textul anterior, provine din același termen grecesc întrebuințat în 2 Cor. 3:6, unde tot el spune: „*Destoinicia noastră vine de la Dumnezeu care ne-a făcut în stare să fim slujitori ai unui legământ nou, nu al slovei, ci al Duhului; căci slova omoară, dar Duhul dă viață*” și cu siguranță nu se referă la literele alfabetului.

În al doilea rând, cuvântul „**mare**” este tradus din limba greacă având sensul de cantitate, nu de dimensiune. O literă a alfabetului poate fi „mare” ca dimensiune, însă nu sub aspectul cantității.

În al treilea rând, Pavel, fără îndoială, vorbește despre epistola sa ca fiind lungă, deoarece nu obișnuia să-și scrie singur scrisorile.

d) „*Căci vă mărturisesc ca, dacă ar fi fost cu puțință, v-ați fi scos până și ochii și mi i-ați fi dat*” (Gal 4:15).

Se presupune că acest verset demonstrează că ochii lui Pavel erau atât de afectați de o boală orientală, încât oamenii erau gata să-i dea proprii lor ochi pentru a-i înlocui ochii săi bolnavi. Mi se pare o îngâmfare să-ți bazezi presupunerea că Pavel avea o boală de ochi pe acest verset. Fără îndoială că expresia folosită de galateni exprima afecțiunea și dragostea pentru slujirea lui Pavel.

Examinând versetele biblice folosite pentru a demonstra că Pavel era bolnav și că avea probleme cu ochii, vedem că e nevoie doar de câteva minute de gândire atentă și de studiu pentru a descoperi că nu susțin deloc ceea ce se predică în mod tradițional. Presupusa boală a lui Pavel ar contrazice adevărul biblic.

De meditat asupra țepușului lui Pavel

1. Din moment ce vindecarea este un element esențial al Evangheliei, cum e posibil ca Pavel să se bucure de „*o deplină binecuvântare de la Cristos*” (Rom 15:29) și să rămână bolnav? Nu face parte vindecarea din binecuvântarea Evangheliei?

2. Dacă Pavel era bolnav, cum puteau efesenii să creadă în astfel de „minuni nemaipomenite” de vindecare (Fapte 19:11-12)?

3. Dacă Pavel era bolnav, cum a fost posibil ca de la prima sa predică în Listra să se nască o astfel de credință în inima unui necredincios, olog din naștere (Fapte 14:8), încât să fie vindecat instantaneu într-un mod miraculos?

4. Dacă Pavel era bolnav, cum ar fi putut „*să aducă neamurile la ascultare de El prin cuvânt și prin faptă, prin puterea semnelor și minunilor, prin puterea Duhului Sfânt*” (Rom 15:18-19), când un pastor care pretinde astăzi că are un „țepuș în carne” ca Pavel, este incapabil să slujească, fiind în pat, acasă sau la spital și, rareori, dacă nu chiar niciodată, făcând semne și minuni?

5. Dacă Pavel era bolnav, cum de, atunci când a predicat pe insula Malta pentru prima dată, tatăl lui Publius și apoi „toți ceilalți bolnavi de pe insulă au venit și au fost vindecați”? (Fapte 28:8-9)

6. Din moment ce „țepușul” nu împiedica oamenii să aibă credință și să fie vindecați în Efes, Malta, Listra și aproape orice loc unde Pavel a predicat, de ce este folosit astăzi pentru a împiedica vindecarea fizică?

7. În trecut „credința venea prin auzirea Cuvântului lui Dumnezeu,” în timp ce azi „credința pleacă, ne părăsește prin auzirea cuvintelor predicatorului,” deoarece el ne spune că „Pavel a fost bolnav și Dumnezeu nu a vrut să îl vindece, deși s-a rugat de trei ori, deci poate că nu e voia Domnului să fii vindecat”. Acest argument ne obligă să renunțăm la toate făgăduințele lui Dumnezeu de a-i vindeca pe TOȚI cei care cer, la toate promisiunile din Cuvântul lui Dumnezeu menite să ne sporească credința. Acest argument ne obligă să căutam o revelație specială a Duhului lui Dumnezeu pentru a stabili dacă Dumnezeu vrea sau nu să vindece fiecare caz în parte. N-are nici

o logică! Nu e ciudat că cei care predică „țepușul” lui Pavel ca fiind o boală, le recomandă oamenilor să se supună operațiilor sau tratamentelor medicale pentru a se vindeca, în loc să se roage până ce Dumnezeu le descoperă că nu e voia Lui să-i vindece, așa cum pretind ei că Dumnezeu i-a revelat lui Pavel? Ca să nu se contrazică, ei ar trebui să le recomande oamenilor să se „bucure” în boala lor, așa cum zic ei că a făcut Pavel, în loc să încerce să scape de „țepuș”.

8. Pavel nu a fost niciodată împiedicat în lucrarea lui de „țepuș,” deoarece el mărturisește că „a lucrat mai mult decât toți” (1 Cor. 15:10). N-ar avea sens ca un om bolnav să poată lucra mai mult decât toți ceilalți predicatori sănătoși.

9. Dacă afirmația „Harul Meu îți este de ajuns” însemna că Dumnezeu i-a zis lui Pavel să rămână bolnav, așa cum predică mulți astăzi, ar fi singurul caz în Biblie unde Dumnezeu i-ar spune unui om că El vrea ca acesta să rămână bolnav și că El îi va da har pentru trupul său bolnav. Nicăieri în Scriptură nu se afirmă că Dumnezeu dă har trupului fizic. Harul lui Dumnezeu îi este dat doar omului dinăuntru care se înnoiește zi de zi. Harul lui Dumnezeu este pentru „omul duhovnicesc,” iar „viața lui Isus se arată în trupul nostru muritor” (2 Cor. 4:11).

10. Țepușul nu l-a împiedicat pe Pavel „să-și încheie alergarea” și totuși mulți dintre cei care învață că acest „țepuș” era o boală și ca urmare cred că boala lor este asemenea „țepușului” lui Pavel, sunt secerăți la mijlocul vieții și lucrării lor.

11. Lucrarea lui Pavel era plină de miracole, vindecări, semne și minuni oriunde predica. Ce ciudat e că predicatorii ne spun că „țepușul” lui Pavel era ceva ce Pavel niciodată nu a afirmat că e și apoi se folosesc de această presupunere chiar împotriva lucrării în care Pavel a excelat – miracolele de vindecare.

12. Predicarea lui Pavel a dat naștere la credința pentru vindecare în cei care îl ascultau și miracolele de vindecare erau ceva obișnuit pe tot parcursul lucrării sale. Cei care predică faptul că Pavel suferea de o boală pe care Dumnezeu nu a vrut să o vindece, arareori produc credința pentru vindecarea bolnavilor, lucru evidențiat de faptul că miracolele sunt aproape inexistente în bisericile lor. Mulți merg până într-acolo încât afirmă că zilele miracolelor au trecut.

13. Pavel a spus că „n-a ascuns nimic din ce vă era de folos” (Fapte 20:20). Cei care nu predică adevărul că Dumnezeu a pregătit vindecarea opresc o binecuvântare folositoare bolnavilor.

14. Pavel a zis „am răspândit cu prisosință Evanghelia lui Cristos ... să aduc neamurile la ascultare de El prin cuvânt și prin faptă, prin puterea semnelor și minunilor, prin puterea Duhului Sfânt” (Rom. 15:18-19). De vreme ce vindecarea este parte a Evangheliei, cei care nu predică vindecarea nu răspândesc cu prisosință Evanghelia și nu aduc mulți la ascultare de El, așa cum a făcut Pavel.

15. Nu este straniu, repet, cum de unii slujitori ai lui Dumnezeu pot ignora Biblia în ceea ce privește subiectul vindecării, punând în umbră:

- a) Numele răscumpărător și al legământului „Iehova-Rafa”?
- b) Legământul de vindecare al lui Dumnezeu?
- c) Învățătura și făgăduințele de vindecare în Vechiul Testament?
- d) Precedentele de vindecare stabilite pe tot parcursul Vechiului Testament?
- e) Cuvintele, învățătura, poruncile, promisiunile și vindecările lui Cristos prin care El ne-a descoperit voia lui Dumnezeu pentru trupurile noastre?
- f) Darurile de vindecare, credința și minunile instituite în Biserică de Duhul Sfânt?
- g) Porunca dată Bisericii de a-i unge cu untdelemn pe cei bolnavi?
- h) Faptul că Cristos a purtat păcatele și bolile noastre în locul nostru?
- i) Faptul că Cristos, în vremea în care Se afla aici pe pământ i-a vindecat pe „toți cei care s-au atins de El” și că „Isus Cristos este același ieri, azi și în veci”?
- j) Faptul că mii de bolnavi au fost vindecați în mod miraculos de puterea lui Dumnezeu din vremea apostolilor până acum și că în zilele noastre mii de oameni sunt vindecați de boli incurabile în aproape fiecare țară din lume?